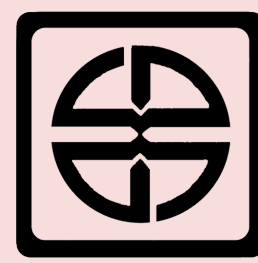

دانشگاه دامغان

مرکز مشاوره و سبک زندگی

نیاز های آموزشی، اولویت بندی، دستورالعمل و راهنمای آموزش به بیمار ۱۴۰۳

دانشگاه علوم پزشکی سمنان
مرکز آموزشی پژوهشی درمانی ولایت
واحد آموزش سلامت

اولویت ها و نیازهای آموزشی در اختلالات شخصیت

بیمار/همراه در رابطه با بیماری، عوارض احتمالی، روش برخورد با آن را بداند.

بیمار/همراه علائم هشدار و خطر را بداند.

بیمار/همراه باید روش صحیح مصرف داروها اثرات و عوارض احتمالی را بداند.

بیمار باید روش های ایجاد آرامش و رفع اضطراب را بداند.

بهتر است بیمار نوع و میزان فعالیت مناسب را بداند.

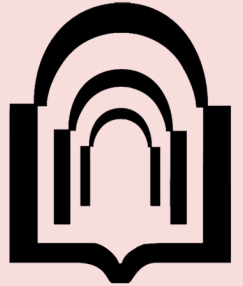
بهتر است بیمار رژیم غذایی مناسب را بداند.

بیمار/همراه باید روش های خودمراقبتی را بداند.

اختلالات شخصیت :

مجموعه مشخص صفات هیجانی و رفتاری شخص در زندگی روزمره که نسبتا ثابت و قابل پیش بینی می باشد را شخصیت می نامند. اختلال شخصیت الگوی طولانی مدت و تغییرناپذیر از سوءملکرد را نشان می دهد. اختلال شخصیت هنگامی رخ می دهد که آن دسته از ویژگی ها یا الگوهای ثابت و عمیق فرد دچار ناهماهنگی شده و انعطاف ناپذیری خود را از دست می دهد و فرد را در ارتباط برقرار کردن، کار کردن و عشق ورزی به دیگران دچار مشکل می سازد.

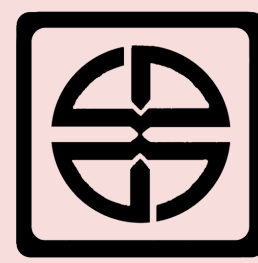

دانشگاه دامغان

مرکز مشاوره و سبک زندگی

نیاز های آموزشی، اولویت بندی، دستورالعمل و راهنمای آموزش به بیمار ۱۴۰۳

دانشگاه علوم پزشکی سمنان
مرکز آموزشی پژوهشی درمانی ولایت
واحد آموزش سلامت

برنامه ریزی، آموزش به بیمار و اجرا	تشخیص های پرستاری
<ul style="list-style-type: none"> • اگر رفتارهای بیمار نشانی از تهدید آسیب و خسارت دارد، ایمنی بیمار و دیگران و محیط را حفظ کنید. • به بیمار بصورت رو در رو نه از پشت نزدیک شوید. • هنگام برخورد با بیمار آرام و با ملایمت اما قاطع برخورد نمایید. • از پرستاران خاص و ثابت برای کار با بیمار استفاده شود. • بجای پاسخ های مستبدانه به بیمار از عبارات قاطعانه مثل من و نه تو استفاده کنید. • درابتدا بیمار را در تعاملات انفرادی کوتاه وارد نموده سپس درگروه های سازمان یافته تر رفتار و احساسات بیمار را شناسایی کنید. • رفتارهای خشونت آمیز بیمار را ارزیابی نموده و در صورت لزوم مداخلات لازم انجام شود. • شدت و تناوب و عواقب دروغ گویی بیمار برای رسیدن به خواسته هایش را کنترل و برنامه اصلاحی جهت کاهش یا حذف آن پی ریزی کنید. • در صورت خودشیفتگی و یا بزرگ منشی سطح آن را مشخص و برنامه مداخله برای بهبود آن بکنید. • در صورت رفتارهای ضد اجتماعی آن را ارزیابی نمایید و مداخلات لازم را انجام دهید. • اثرات رفتارهای بی مسئولیتی بر بهبودی و تعامل با سایرین را ارزیابی نمایید. • شناسایی موقعیت هایی که بیمار از انکار نامناسب استفاده می نماید را بکنید. 	<p style="text-align: center;">از عهده برایی دفاعی</p>
<ul style="list-style-type: none"> • سطوح وابستگی را در مراحل اولیه در موقعیت های مختلف ایجاد کنید. • جهت نیازهای اولیه و فعالیت زندگی روزمره یک برنامه مراقبتی پرستاری شکل دهید و فعالیت های مستقل، نیمه مستقل و وابسته را تعیین نمایید و اجرا و هدف گیری به سمت رفتارهای مستقل را تقویت نمایید. • سطح انزوا و گوشه گیری بیمار را مشخص کنید و سرکشی های کوتاه و مکرر داشته باشید. • بتدریج تعاملات با بیمار را افزایش و او را به حضور در جمع تشویق نمایید. • بیمار را در فعالیت های فیزیکی شرکت دهید. • در صورت علاقه بیمار به گل و گیاه موقعیت مناسب برای او ایجاد کنید. • در بیماران شخصیت مرزی او را با اشیا مورد علاقه و نمادین تنها بگذارید. • به بیماران نمایشی فریبنده اطمینان دهید نیازهایشان در حد عرف برآورده و نیازی به پاسخ های اغراق آمیز نمی باشد. 	<p style="text-align: center;">اعتماد به نفس پایین مزمن (حساس منفی در مورد خود)</p>

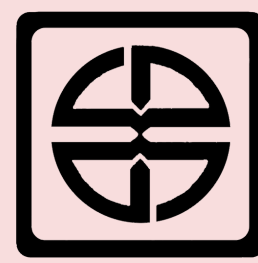

دانشگاه دامغان

مرکز مشاوره و سبک زندگی

نیاز های آموزشی، اولویت بندی، دستورالعمل و راهنمای آموزش به بیمار ۱۴۰۳

دانشگاه علوم پزشکی سمنان
مرکز آموزشی پژوهشی درمانی ولایت
واحد آموزش سلامت

برنامه ریزی، آموزش به بیمار و اجرا	تشخیص های پرستاری
<ul style="list-style-type: none"> • ارزیابی از بیمار و رفتارهای سو عملکردی و برنامه ریزی برای مداخلات مناسب را بکنید. • هنگام مشاهده بیماری که همه را خوب یا بد می پندارد به شیوه مدبرانه به او باز خورد دهید. • به بیمار جهت مسئولیت پذیری کمک نمایید. • بیمار را جهت مواجهه با مشکلات آماده سازید. • به بیمار جهت هدایت احساسات متضاد یا خشمگین از طریق فعالیت های سازنده مثل ورزش، هنر و تکنیک های آرام بخشی کمک کنید. • در صورت بهره گیری از دیگران میزان و تکرار آن در بیمار را مشخص نمایید. • انتظارات پرستاران از بیمار را به شیوه واضح و مستقیم بیان کنید. • بیمار را در روند برنامه ریزی برای درمان شرکت دهید. • الگوی نقش مناسبی را برای تعاملات با بیمار و دیگران ایجاد کنید. • استفاده بیمار از مهارت های اجتماعی را تحسین کنید. • میزان خستگی بیمار را تعیین کنید و فعالیت های متنوع برای او فراهم کنید. • رفتارهای بی ثبات بیمار را مشخص و به او باز خورد دهید. • الگوهای ارتباطی صحیح را به فرد و خانواده آموزش دهید. 	<p style="text-align: center;">مدارای ناموثر (الگوی رفتاری بیمار منجر به آسیب جدی و تنش در تعاملات بیمار با دیگران و نیازهای خود می شود)</p>

منابع:

- راهنمای مراقبت از بیماران روان مرکز روانپزشکی ایران
- راهنمای بالینی مراقبت های پرستاری دکتر سید حسن امامی رضوی و اعظم گیوری

